

рішень з різних аспектів її діяльності. Сьогодні ОБСЄ – це єдина трансатлантична безпекова структура, повноправним членом якої є Україна. У вересні 1995 р. Україна стала членом Ради Європи, приєдналася до Центрально-Європейської ініціативи, підписала програму “Партнерство заради миру”, вивела свої відносини з НАТО на рівень поглибленого і розширеного співробітництва, підписала Угоду з Європейським союзом (ЄС). Така політична міжнародна діяльність сприяла розширенню рівноправної участі України в договірно-правових відносинах із зарубіжними країнами в усіх сферах міжнародного життя. Це насамперед проблеми загальної безпеки, роззброєння і зміцнення миру, забезпечення й захисту прав людини, охорони довкілля, збереження всесвітньої культурної та природної спадщини, використання транспортної мережі, морського судноплавства, супутникового зв'язку тощо.

Список використаної літератури:

1. Бодрук О. С. Структури воєнної безпеки: національний та міжнародний аспект: Монографія / О. С. Бодрук. – К. : НіП МБ. – 300 с.
2. Гаджиєв К. С. Введение в геополитику. Изд. 2-е, доп. и перераб.: Учебник для вузов / К. С. Гаджиєв. – М. : Логос, 2000. – 432 с.
3. Глобалізація і сучасний міжнародний процес / [заг. ред. проф. Б. Гуменюка і проф. С. Шергіна]. – К. : Університет «Україна», 2009. – 508 с.
4. Гончар М. Газовый натиск с Востока [Електронний ресурс] / М. Гончар, М. Алинов // Зеркало недели. - № 24, 2-8 июля 2011. - Режим доступа: http://zn.ua/ECONOMICS/gazovyy_natisk_s_vostoka-83728.html.
5. Грищенко К. Договор современный и нужный / К. Грищенко // День - № 195-196, 28-29 октября 2011.
6. Грищенко К. Поза межами шахівниці: прагматичний порядок денний української зовнішньої політики [Електронний ресурс] /К. Грищенко // Дзеркало тижня. - №27(807), 17 липня – 6 серпня 2010. – Режим доступа: http://dt.ua/POLITICS/poza_mezhami_shahivnitsi_pragmatichniy_poryadok_denniy_ukr_ayinskoyi_zovnishnoyi_politiki-60748.html.
7. Ермолаев А. Украине нужен новый национальный проект [Электронный ресурс] / А. Ермолаев // Диалог. – Режим доступа: <http://dialogs.org.ua/dialog.php?id=528> top id = 881 # 881.
- 8.. Зовнішня політика України – 2007: стратегічні оцінки, прогнози та пріоритети / [за ред. Г.М. Перепелиці]. – К. : ВД «Стилос», 2008 – 312 с.
- 9.. Коротков Д. Дань Евросоюзу [Электронный ресурс] / Д. Коротков // Сегодня. – 12 ноября 2011. – Режим доступа: <http://www.segodnya.ua/blogs/korotkovblog.html>.
- 10.. Климкин П. Есть ли перспектива? [Электронный ресурс] / П. Климкин // Зеркало недели. - № 43, 26 ноября 2011. - Режим доступа: http://www.ukrrudprom.com/digest/Pavel_Klimkin_Est_li_perspektiva.htm

Наконечний В., Карпишена Д.

УРЯДОВА КРИЗА В ПІВНІЧНІЙ КОРЕЇ

У Південній Кореї набирає обертів скандал, що загрожує обернутися імпічментом президента Пак Кин Хе. Нічого подібного ще не було. Хе звинувачують в тому, що вона дозволила подрузі Цой Сун Сіль і іншим шарлатанам впливати на зовнішньополітичний курс Сеула.

Ключові слова: імпічмент, екзистенційна криза, Південна Корея, Пак Кин Хе, скандал.

Ситуація дійсно безпрецедентна в історії Південної Кореї. З'ясувалося, що президент країни багато років перебував під впливом людей, які не мають ніякого відношення до державної служби. І більш того, пов'язаних з якимись культами. І ці люди їй диктували, що треба робити і як будувати південнокорейську зовнішню політику.

Історіографія: дану проблему досліджував Крістоф Блюз (Професор факультету міжнародних відносин, та безпеки, Бредфордського університету), Чо Санг-Хун (журналіст з Південної Кореї), та ін.

Мета: дослідити проблему, дізнатись більше деталей про дану ситуацію та знайти можливі шляхи вирішення конфлікту.

На вулиці Сеула вийшло близько мільйона громадян. Південнокорейці вимагають відставки президента

Політичний переворот, масові протести і непопулярний президент, щодо якої ведеться кримінальне розслідування – ні, це не про Сполучені Штати після обрання Дональда Трампа. Йдеться про Південну Корею, в суспільному житті якої склалася дуже напружена ситуація.

Пак Кин Хе, президент Південної Кореї, вступила на посаду чотири роки тому. Вона є лідером консервативної партії Сенурі, а також донькою голови південнокорейської диктатури часів Холодної війни Пак Чон Хі.

На відміну від батька, нинішній президент вважається досить стриманим політиком. У питаннях вироблення та реалізації державних рішень вона багато в чому покладається на своїх радників. І, тим не менш, Пак зіткнулася з масштабною кризою, яка практично паралізувала її президентство.

Минулого місяця були оприлюднені дані з ноутбука, викинутого однією з подруг президента, Чхве Сун Силь. З огляду на опубліковану інформацію, можна дійти висновку, що у подружки президента був доступ до конфіденційних документів і брифінгів. Ба більше, Чхве давала президенту політичні поради і редагувала її промови. При цьому офіційно вона не обіймає ніяких урядових посад. Варто також відзначити, що Чхве – донька ще однієї відомої в Південній Кореї людини, релігійного лідера і засновника Церкви вічного життя, Чхве Тхе Міна [1].

Пак – перша з південнокорейських президентів, хто залишається на посаді, незважаючи на розгніваний скандал

Ці дані спровокували хвилю громадського обурення. Рейтинги президента різко впали, в країні пройшли масові демонстрації. На вулиці Сеула вийшло близько мільйона осіб, які вимагають її відставки. Навіть більше, щодо цієї справи провадиться кримінальне розслідування [1].

Батьки двох жінок, президента та її подружки, теж тісно пов'язані. Чхве Тхе Мін, або пастор Чхве, був дуже впливовий на колишнього президента Південної Кореї Пак Чон Хі. Пак Чон Хі застрелений директором Центрального

розвідувального управління Південної Кореї, який стверджував, що зв'язки з пастором Чхве стали однією з причин, чому він вбив екс-президента.

Сім'ї нинішнього президента і пастора Чхве дружні. У Пак тісні взаємини і з Чхве, і з його дочкою. Багато південнокорейців підозрюють, що Чхве Сун Сіль маніпулювала президентом і взяла контроль над країною в свої руки. Крім того, є підозри, що Чхве Сун Сіль використовувала близькі стосунки з президентом для особистої вигоди. Можливо, доньці Чхве, якій бракувало балів для вступу в університет, допомогли потрапити в Жіночий університет Іхва. Це, до речі, вже призвело до відставки президента університету.

Що ще важливіше, у ЗМІ з'явилася версія, мовляв, Чхве використовувала свої зв'язки з президентом, щоб отримати пожертви від корейських індустріальних конгломератів у розмірі \$70 млн для двох фондів, які їй належать, і займаються просуванням культури і спорту в Південній Кореї. Можливо, чимала частина цих коштів перетекла безпосередньо на особисті рахунки подружки президента. Крім того, її підлеглі безпосередньо брали участь у перегляді документів з політики президента[1].

Політичний шок, що виник на тлі скандалу, поширився по всьому істеблішменту. Депутати керівної партії розійшлися в оцінках подій, а опозиція, як і раніше, закликає до відставки президента.

Особливо примітна в цій ситуації реакція південнокорейців. До цього моменту Пак вважали досить нудним, але дуже «чистим» політиком. Нинішній скандал глибоко приголомшив народ і привів до повного краху довіри до найвищої політичної посади країни.

Коли почалися збиратися хмари політичного шторму, президент Пак попросила вибачення. Щоб знизити напруження в суспільстві бажання відправити її у відставку, Пак провела ротацію ключових урядовців, включно з прем'єр-міністром.

Поки незрозуміло, чи достатньо цих заходів для пом'якшення напруження пристрастей. Політичний істеблішмент відкрито не бажає приймати повноваження уряду. Країна перебуває у стані політичного паралічу без будь-якого шляху виходу з ситуації.

9 грудня 2016 року президент Пак Кин Хе була відсторонена від посади президента рішенням Національних Зборів

Був прийнятий законопроект про зняття Пак Кин Хе з посади президента.

Законопроект був вперше представлений трьома опозиційними партіями 3 грудня, а голосування проходило на пленарному засіданні 9 грудня. З трьохсот включених членів Національних Зборів, 299 проголосували і законопроект був прийнятий з 234 голосами за імпічмент, 56 голосами проти нього, 7 недійсних і двоє утрималися. Відповідно до статті 65, пункт 2 Конституції Кореї, для прийняття імпічменту необхідно дві третини (200) з 300 доступних голосів.

Голосування проходило таємно о 15:20 відповідно до Закону Національних Зборів. Конгресмени Lee Woo Hyun, Seo Cheong Won і Jung Gap Yoon з партії Сенурі взяли участь в голосуванні, незважаючи на те, що запізнилися на пленарне засідання. Конгресмени з Pro-Park, Choi Kyung Hwan, Jo Won Jin і

Hong Mun Jong були помічені виходять з кабінету, але повернулися вони пізно. Конгресмен Choi Kyung Hwan був єдиною людиною, що не прийняв участь в голосуванні.

У момент отримання копії законопроекту про імпічмент Національних Зборів, президент Пак Кин Хе повинна негайно втратити свою владу в якості глави держави і виконавчої влади, як зазначено в Конституції. Прем'єр-міністр Hwang Kyu Ahn стане виконуючий обов'язки президента. Після того, як вони отримають офіційну копію законопроекту, Конституційний Суд почне своє судові рішення процесу імпічменту. Вирок повинен бути прийнятий протягом шести місяців (180 днів), а це означає, що призупинення діяльності президента Пак Кин Хе триватиме до 6 червня 2017 року [2].

Національна асамблея проголосувала за імпічмент президента. Правда, в Південній Кореї немає чіткого механізму щодо призначення тимчасового глави держави до проведення виборів у 2017 році. Є небезпека, що до обрання нового президента уряд буде нефункціональним, що може сильно зашкодити країні, яка стикається з постійними провокаціями з боку Північної Кореї. Крім того, це може завдати серйозної шкоди південнокорейській економіці, яка на тлі останніх невдач компанії Samsung переживає нелегкі часи [3].

З моменту переходу до демократії всі президенти Південної Кореї йшли у відставку ще при зародженні скандалу. У часи Кім Де Чжуна розгорівся скандал через оприлюднення даних про те, що Північній Кореї була виплачена дуже велика сума грошей для проведення історичного саміту, Ро Де У відправився до в'язниці за корупцію, Но Му Хен наклав на себе руки, щоб уникнути розслідування щодо отримання значних незаконних пожертвуваль.

Пак – перша з південнокорейських президентів, хто залишається на посаді, незважаючи на скандал, що розгорівся.

Для її партії Сенурі, ця ситуація катастрофічна. У них немає хорошого кандидата для висунення на майбутніх президентських виборах. Єдина їхня надія – нинішній генсекретар ООН Пан Гі Мун [2].

Він давно не бере участі у південнокорейській політиці і у нього сильна міжнародна репутація. Можливо, йому вдасться завоювати прихильність південнокорейського суспільства і повернути довіру до інституту президента. Хоч би там як, екзистенційну кризу, в якій опинилася політична система Південної Кореї, навряд чи вдасться подолати в найближчому майбутньому.

Таким чином. на тлі скандалу рейтинг президента Пак Кин Хе стрімко падає, і скоро вона, схоже, поб'є рекорд свого попередника Но Му Хена (того самого, що наклав на себе руки через корупційний скандал).

Однак, швидше за все, Пак готовністю піти достроково все ж розколола фронт, що їй протистоїть. Тепер питання в тому, чи стане цього "подарунка" досить для громадськості і політичних сил, щоб президент змогла уникнути самого "некрасивого" для неї відходу з поста лідера країни, або її все ж змусять "розплатитися сповна".

Список використаної літератури:

1. К.Блат Що відбувається в Південній Кореї. - Режим доступу: <http://nv.ua/ukr/opinion/blat/shcho-vidbuvajetsja-v-pivdennij-koreji-275368.html>

2. О.Кириянов Пак Кин Хе согласилась покинуть пост президента Кореи. - Режим доступу: <https://rg.ru/2016/11/29/pak-kyn-he-soglasilas-dosrochno-pokinut-post-prezidenta-korei.html>

3. Скандал в Южной Кореи. – Режим доступу: <http://rian.com.ua/story/20161102/1018332089.html>

4. Лапшин С.А. Політологія. Навчальний посібник для студентів усіх спеціальностей (доповнено) Ред.Струкевич О.К., Конотопенко О.П., Лапшин С.А. – Вінниця: Нілан-ЛТД, 2016 р. – 403 с.

Цегельник Р.

УКРАЇНА ТА СВІТ В КОНТЕКСТІ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ

У даній статті, на основі комплексу джерел автор аналізує проблему міжнародних відносин між Україною та іншими державами, через призму їх ставлення до конфлікту на сході України.

Ключові слова: конфлікт, політичний конфлікт, зовнішня політика, міжнародні відносини

Актуальність даного дослідження полягає в тому, що з початком російсько-українського конфлікту у міжнародних відносинах України відбулися певні зміни, які поки що не достатньо досліджені науковцями. Дана проблема знайшла відображення у роботах таких публіцистів та науковців: С Шергіна, Р Кагана, М. Дьомочко, М. Белесова, Е. Набі та ін.

Зокрема, варто зазначити, що східний конфлікт став певним каталізатором активізації відносин з деякими країнами, проте, водночас, призвів до великої кількості дискусій та протиріч на міжнародній арені.

Розглянемо детальніше позиції різних країн світу щодо українсько-російського конфлікту:

Позиція головного опонента України РФ перенесла багато змін впродовж всього конфлікту проте головним підтекстом дій РФ було те, що акти непокорі на Донбасі мали стати початком повномасштабної операції в ході якої Україні міг бути нав'язаний федеративний устрій а також автономія так званої «Новоросії», які б унеможливили або хоча б зменшили ймовірність євроінтеграції України.

Однак, замість цього агресія РФ делегітимізувала проросійські позиції у південних і східних областях України, тому для Кремля принципово важливим є реалізація угод “Мінськ-2” таким чином, щоб реінтеграція окупованих частин Донбасу до складу України дала реальні важелі впливу у питанні зовнішньополітичної орієнтації офіційного Києва.[1]

Зі свого боку США та країни ЄС намагаються не допустити розростання конфлікту та погіршення ситуації на Сході. Проте, ці держави керуються різними мотивами. Для США Україна не є пріоритетним конфліктом, який потребує вирішення, через значну територіальну віддаленість. Але Агресія РФ проти України ставить перед Вашингтоном, у першу чергу, нагальну необхідність демонструвати своїм союзникам із ЦСЄ у рамках НАТО готовність виконувати взяті на себе зобов'язання, що, у свою чергу, змушує